

spectare potest. 3°. Districte quidem sub canonicis pœnis inhibet, *ne quis in posterum eo nomine calumnias struere, ac dissensiones serere audeat*: Thomisticam tamen de prædestinatione ac gratia doctrinam tantis commendationis titulis non extollit. 4°. Thomisticæ scholæ id solum tribuit, quod eas sententias laudabiliter docuerit, easque *ab ipsis SS. Doctoribus, Aug. et Thoma se hausisse, et verbo Dei, summorum Pontificum ac Conciliorum Decretis et Patrum dictis consonas esse, commendabili studio gloriatur*. Quibus verbis scholasticæ disputationi etiamnum permittit, an ejusmodi sententiæ revera haustæ sint ex SS. Doctoribus illis, aut num verbo Dei, summorum Pontificum Conciliorumque Decretis, et Patrum dictis reipsa consonent.

ARTICULUS IV.

QUINAM SINT EFFECTUS PRÆDESTINATIONIS?

243. *Dico I.* Efficax vocatio et justificatio electorum, eorumque glorificatio sunt effectus prædestinationis *adequate sumptæ*.

Prob. Ad Rom. 8. 30. APOST. ait: *Quos prædestinavit, hos et vocavit; et quos vocavit, hos et justificavit; quos autem justificavit, illos et glorificavit*, Et FULG. L. 1. ad Mon. c. 11. *Omnia.... et vocationis nostræ initia, et justificationis augmenta, et glorificationis præmia in prædestinatione semper habuit Deus etc.*

Conf. Tum quia his tribus conveniunt omnes conditiones effectus prædestinationis: tum quia hæc tria constituunt perfectam et integram liberationem in sensu S. AUGUSTINI: cum per gratiam actualem et habitalem homo liberetur a servitute peccati, per gloriam autem ab omni miseria et corporis et animæ: tum quia ad hæc tria revocantur omnia dona supernaturalia, ad vocationem nempe auxilia gratiæ tam externa quam interna; ad justificationem habitus virtutum Theologarum ac supernaturalium, dona Spiritus S., gratiæ Sacramentales et perseverantia finalis; ad glorificationem principia ac dona gloriæ tum essentialis tum accidentalis, sive animam sive corpus respicientia.

Dixi 1°. *Efficax vocatio et justificatio*; quia effectus prædestinationis non est ex 3^æ conditionis defectu, gratia illa quæ effectu caret omni: si tamen aliquem saltem effectum habet, v. g. dispositionis ad conversionem, vel si habuit quidem effectum, sed qui postea per peccatum fuerit deletus, simpliciter adhuc effectus prædestinationis appellatur; quia in primo casu vere ac per se, in secundo autem, quatenus reviviscens per subsequentem penitentiam, ad gloriam conducit. 2°. *Vocatio et justificatio electorum*; quia reprobos, quibus cæ dantur, actu ad gloriam non perducunt. 3°. *Sunt effectus prædestinationis adequate sumptæ*; si enim prædestinatio sumatur inadæquate et præcise ad gloriam, sola gloria est ejus effectus; si sumatur præcise ad gratiam, hujus effectus tantum est vocatio et justificatio, cum decretum dandæ gratiæ vel prædefinitio formaliter efficacem gloriæ intentionem nec habeat nec præsupponat, et gloria modo decernatur absolute post prævisa merita, uti superius etiam dictum est. Hæc tamen minime impediunt, quominus singuli sint effectus prædestinationis sibi singillatim correspondentis, et sic etiam omnes prædestinationis adæquatæ; quia ad postremam effectus prædestinationem salvandam, sufficit certo gloriam, secuturam, quod etiam

ex scientia conditionata et decreto dandi gratiam absque efficaci gloriæ intentione cognosci haberique potest.

244. *Dico II.* Simili modo pleraque bona naturalia numerari possunt inter effectus prædestinationis.

Prob. Nativitas ex bonis parentibus, bona indoles et educatio, occasionum peccandi remotio, fraterna correctio, bona exempla, prædicatio Evangelii, vita longior vel mors præmatura, ubi est salutis occasio, commode reduci possunt ad dona gratiæ externa vel ad occasiones, quas Deus assumit ad providentiæ suæ finem suavius obtinendum; aliqui excipiunt nativitatem, et bonam indolem. Et quidem si nativitas sumatur velut pro ipsa rei substantia et hominis creatione, recte negatur esse prædestinationis effectus; cum ad eam præsupponatur, unde et S. AUG. ep. 105 (al. 194. c. 3. n. 8). ait: *Christus pro nullis, ut homines conderentur, sed pro impiis mortuus est, ut justificarentur*. Si tamen nativitas sumatur comparate ad accidentia seu circumstantias, v. g. ad tales parentes, tale tempus ac locum, talem indolem; neque hæc debet præsupponi ad prædestinationem, neque a Dei singulari dono ac meritis Christi excipitur, neque supernaturalitatem quoad finem et Dei ordinationem saltem excludit; sed potius confert aliquid ad gloriam consequendam, quatenus vel facilius vel connaturalius gratia effectum suum oblinet: quare et S. AUG. L. de Don. persev. c. 14. n. 35. ait: *Ex quo apparet habere quosdam in ipso ingenio divinum naturaliter munus intelligentiæ, quo moveantur ad fidem, si congrua suis mentibus vel audiant verba, vel signa conspiciant etc.*

245. *Dico III.* Mala quidem physica et moralia pœnæ effectus prædestinationis dici possunt, non item vero peccatum, nec peccati permissio.

Prob. 1^a. et 2^a. p. Hæc enim mala imprimis sunt a Deo, juxta Isa. 45. 7. *Ego Dominus creans malum*: deinde sunt ex meritis Christi; quia sunt Dei donum et signum specialis amoris divini, juxta illud ad Philip. 1. 29. *Vobis donatum est pro Christo, non solum ut in eum credatis, sed ut etiam pro illo patiamini*; et Prov. 3. 12. *Quem enim diligit Dominus, corripit*: demum conferunt ad gloriam, juxta illud Act. 14. 21. *Per multas tribulationes oportet nos intrare in regnum Dei*; et ad Rom. 8. 28. *Scimus quoniam diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum, iis qui secundum propositum vocati sunt sancti*; hic vero de afflictionibus agi certum est.

Prob. 3^a. p. Peccatum enim nec est a Deo, nec per Christi merita, nec confert ad gloriam consequendam.

Prob. 4^a. p. Permissio peccati non est gratia, sed potius gratiæ negatio, adeoque nec est ex meritis Christi, neque confert ad salutem obtinendam, sed ab ea removet: non proficiscitur ex antecedenti intentione Dei perducendi hominem ad gloriam. Cæterum quod S. AUG. L. 14. de Civ. c. 13. n. 2. dicat, *superbis esse utile cadere in apertum aliquod et manifestum peccatum, unde sibi displiceant*; item quod dixerat non nemo: *Perieram, nisi periissem*; inde quidem colligi potest peccatum ejusque permissionem præbere occasionem, qua Deus utatur ad bonum inde eliciendum: minime vero, illa tanquam Dei dona dari ex meritis Christi, aut conferre quidpiam ad salutem.